

[Johannes Jensen.]

der skal indsende Andragenderne. Jeg haaber, at de paagældende Ansøgere ikke misforstaar dette, men læser Fortsættelsen, hvorefter de vil se, at Andragendet skal indsendes til Kommunalbestyrelsen, der saa sender det videre til Ministeriet.

Ifølge den nye Paragraf, som Folketinget har indsat, faar Finansministeren Bemyndigelse til at tilvejebringe de Beløb, der bliver Tale om, gennem Udstedelse af rentebærende Statsobligationer, og jeg vil her gerne spørge den højtærede Handelsminister, om disse Statsobligationer vil blive noteret paa Københavns Børs, og hvis det er Tilfældet, om der da er Mulighed for, at Modtageren, hvis Kursen gaar under Pari, kan indfri sit Laan ved Indkøb og Indsendelse af disse Statsobligationer.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Behandling i det høje Ting.

Ludvig Christensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Hendriksen: Forslaget anbefales.

Gunnar Fog-Petersen: I Lovforslagets § 1 staar der, at Driftslaan som de, der her er Tale om til mindre erhvervsdrivende indenfor Haandværk og Handel, skal kunne ydes, naar den paagældende paa Grund af de herskende ekstraordinære Forhold indenfor Erhvervslivet er kommet i økonomiske Vanskeligheder. Jeg skal ikke gøre store Indvendinger mod dette Udtryk, men vil dog udtale, at jeg ikke finder det heldigt. Ved at „komme i økonomiske Vanskeligheder“ forstaar man i almindelig Sprogbrug noget andet end det, der danner Baggrunden for en Laanebevilning i dette Tilfælde, ogsaa efter Bemærkningerne til Lovforslaget, thi det, som er Meningen efter disse Bemærkninger og ogsaa efter hele Sagens Natur, er jo, at den paagældende Haandværker eller handlende af de Grunde, som er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, er kommet til at mangle den naturlige og nødvendige Driftskapital til at føre Forretningen videre. Det er ikke Meningen, at man skal være ved at gaa fallit for at kunne faa et saadant Laan, og det er jo det, man i Almindelighed forstaar ved, at man i denne Tid er kommet i økonomiske Vanskeligheder: at man staar overfor Katastrofen i den Form, hvori den almindeligvis mel-

der sig. Meningen er den, at man ikke kan føre sin Forretning videre af de og de Grunde, og saa maa — ogsaa fordi der ingen Privatkredit gives mere her i Landet, havde jeg nær sagt — det offentlige, Staten, træde til og hjælpe Haandværkerne og de smaa handlende ud over disse Vanskeligheder. Dette Formaal er vel begrundet og en saadan Hjælp i høj Grad paakrævet, og paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale Forslaget, som det foreligger her, til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget. Det ærede Medlem (Johannes Jensen), der talte som Ordfører for Venstre, henstillede til mig ikke at være for karrig med Tildelingen af Laan paa indtil 1 000 Kr. Dertil skal jeg svare, at Bestemmelsen, som den er formet i Folketinget, naturligvis ikke er en blot og bar Papirbestemmelse, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det har været nævnt i Folketingsudvalget, at en passende Grænse for Benyttelsen af denne Forhøjelse vilde være en Sum af 100 000 Kr. eller saa, idet man jo fra alle Sider maa erkende, at jo flere Laantagere der faar det store Beløb, des færre Laantagere bliver der i det hele. Men der kunde være Tale om, at man i ganske særlige Tilfælde vilde være generet af ikke at kunne give et større Laan end 600 Kr.; derfor blev Bestemmelsen om de 1 000 Kr. indført, og jeg accepterede denne Bestemmelse.

Det er selvfølgelig rigtigt, som det ærede Medlem siger, at uanset om vedkommende tilhører den stedlige Erhvervsorganisation, skal han henvende sig til denne; men hvor der ikke findes en stedlig Erhvervsorganisation, kan han jo ikke henvende sig til den, og der maa han alt-saa henvende sig til Kommunalbestyrelsen, og det bliver Kommunalbestyrelsens Indstilling, Ministeren maa grunde sin Afgørelse paa.

Jeg tror ikke, man kan tage fejl af Bestemmelsen i § 4: at Andragendet til syvende og sidst skal indsendes til Handelsministeriet; det staar to Gange, det staar i første Stykke, og det staar i sidste Stykke; men vedkommende skal først have Andragendet prøvet ved de stedlige Instanser, henholdsvis Erhvervsorganisationen, hvis en saadan findes, og Kommunalbestyrelsen.

Det ærede Medlem spurgte mig, om de Statsobligationer, der udstedes efter